

stillelse af telenet og teletjenester til eget brug eller til brug for andre udbydere af telenet eller teletjenester, og dels samme udbyders konkrete udbud af et telenet eller en teletjeneste til egne slutbrugere.

Ved begrebet »den forretningsmæssige samtrafikgrænseflade« forstås en aftale omfattende alle de forhold, som det er nødvendigt at definere i forbindelse med en konkret udveksling eller anvendelse af samtrafikprodukter, inklusive vilkår og priser, afregningsmæssige forhold, fællesbrug af ressourcer og udveksling af information m.m.

Den kontraktmæssige samtrafikgrænseflade skal således internt i ét selskab eller mellem ejermæssigt forbundne selskaber afdække den interne tekniske samtrafikgrænseflade og angive de forretningsmæssige grænseflader på samme måde som i aftaler om samtrafik indgået mellem to uafhængige udbydere af telenet eller teletjenester.

I praksis vil en kontraktmæssig samtrafikgrænseflade således udgøre – og vil skulle udformes som – en eller flere virtuelle aftaler om køb af samtrafikprodukter, indgået mellem de dele af et teleselskabs aktiviteter, der vedrører etablering og drift af selve telenettet med tilhørende teletjenester (til eget brug eller med henblik på salg af samtrafikprodukter til andre udbydere af telenet eller teletjenester), og samme virksomheds udbud af telenet eller teletjenester til slutbrugere. Med begrebet »virtuelle aftaler«, som nævnt ovenfor, forstås det forhold, at et selskab, som internt afregner ydelser mellem flere enheder, som udgangspunkt næppe vil have indgået egentlige aftaler herom. Hvis leveringen foregik til en tredjepart, ville dette imidlertid indebære et behov for indgåelse af en aftale (en kontraktmæssig samtrafikgrænseflade) om vilkår og priser for levering af de pågældende ydelser. Med begrebet virtuelle aftaler sigtes til tilsvarende vilkår og priser for intern afregning for samme type ydelser (her samtrafikprodukter). Der vil ofte være tale om flere specifikke kontraktmæssige samtrafikgrænseflader inden for et teleselskab, idet der i »produktionen« af forskellige slutbrugerprodukter kan indgå forskellige samtrafikprodukter.

Til § 8

Bestemmelsen indeholder en definition af national roaming. Bestemmelsen er en videreførelse af definitionen heraf i § 2 i bekendtgørelsen om national roaming. Der henvises desuden til § 40, stk. 2, nr. 4, med tilhørende bemærkninger.

Afsnit II

Slutbrugerforhold og forsyningspligt

Til kapitel 3: Forbrugerforhold m.v.

Til § 9

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende hjemmel i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet.

Bestemmelsen sikrer mulighed for at stille visse minimumskrav dels til udbydere af telenet eller teletjenester, dels til ejere af telenet, hvor der er tale om, at en slutbruger eller en kreds af slutbrugere har besluttet at etablere et lokalt telenet til eget brug.

Der vil herunder også være hjemmel til at fastsætte regler, der retter sig imod ejere af såkaldte »interne net«, der er etableret »bag ved« det eller de pågældende abonnentnumre, herunder eksempelvis et internt tele- og omstillingsanlæg mellem flere geografisk adskilte filialer af en virksomhed.

De pågældende minimumskrav skal sikre, at alle slutbrugere har adgang til at foretage gratis opkald til alarmtjenesten (112), til minimum én opkaldsbaseret, landsdækkende nummeroplysningstjeneste, til den særlige teksttelefonitjeneste for handicappede, der indgår i forsyningspligten, samt denne tjenestes nødkaldenummer, og til eventuelle andre, samfundsvigtige teletjenester af samme karakter som de ovenfor nævnte.

For indeværende er hjemlen til at fastsætte regler som nævnt alene udnyttet til at opstille minimumskrav til udbydere af offentlige taletelefonitjenester til slutbrugere (inden for fastnet- og mobilområdet), som er forpligtet til at give adgang til de tre ovenfor nævnte former for samfundsvigtige tjenester.

Det er hensigten at udvide denne bekendtgørelsesregulering, således at der opstilles tilsvarende krav til udbydere af taletelefonitjenester til slutbrugere, som ikke udbyder offentlige taletelefonitjenester, men alene udbyder sådanne tjenester til snævert afgrænsede brugergrupper, jf. skillelinien mellem offentlige og ikke-offentlige tjenester i § 6, stk. 1 og 2.

Det er ligeledes hensigten at udvide bekendtgørelsesreguleringen, således at der stilles samme krav til ejere af telenet, som en slutbruger eller en kreds af slutbrugere har besluttet at etablere til eget brug, herunder også til indretningen af interne net hos enkeltbrugere, etableret »bag ved« det pågældende abonnentnummer, i det omfang disse net anvendes til telefoni.

I det omfang det måtte blive relevant, vil kravet om at sikre adgang til nummeroplysningstjenester, tekst-